

A Pécsi Ítéltábla a dr. Berényi Tamás ügyvéd által képviselt **felperes** (címe) felperesnek - a dr. Bányainé dr. Molnár Judit ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen társasági határozatok felülvizsgálata iránt indított perében a Zalaegerszegi Törvényszék 2012. szeptember 5. napján kelt 4.G.40.092/2012/4. számú részítele ellen a felperes által 10. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

részítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 31.750 (harmincegyezer-hétszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes tagjai - köztük a felperes - 2012. május 25. napján taggyűlést tartottak, amelyen a taggyűlés öt határozatot hozott.

A 3/2012. számú határozattal a taggyűlés elfogadta az alperes 2011. évi mérlegét azzal, hogy az összes eszköz értéke 319.415.000 forint, az adózott mérleg szerinti eredmény pedig 886.000 forint. A felperes a határozat ellen szavazott.

A 4/2012. számú határozattal a taggyűlés úgy döntött, hogy „az adózott eredményből” 19.500.000 forintot osztalékként a törzsbetétek arányában kifizetni rendel a tagok részére. A felperes a határozat ellen szavazott.

Az 5/2012. számú határozattal a taggyűlés az ügyvezetőt arra utasította, hogy az alperes által a felperes tagnak folyósított tagi kölcsön visszafizetése iránt a társaság követelését „peres, peren kívüli vagy a törvény egyéb útján érvényesítse”. A szavazásban a felperes érintettsége miatt nem vett részt.

A 6/2012. számú határozattal az ügyvezetőt a taggyűlés arra utasította, hogy az alperes l-val szemben vételárelőleg jogcímén fennálló követelését „peres, peren

kívüli vagy a törvény egyéb útján érvényesítse". A felperes a határozat ellen szavazott.

A 7/2012. számú határozattal a taggyűlés úgy döntött, hogy a felperes társasággal szembeni jelentős összegű tartozásainak a társaság bankszámláján történő jóváírásáig a felperes részére osztalék nem fizethető. Az előterjesztő R. I. tag a javaslatot azzal indokolta, hogy a felperesnek nagy összegű tartozása áll fenn az alperessel szemben, ezért a felperes részére fizetendő osztalék összegét indokolt lenne kompenzálni (összevetni) a felperes által felvett és vissza nem fizetett kölcsöntőke kamataival, illetve magával a tőkével. A felperes a határozat ellen szavazott.

A felperes a 2012. június 28. napján előterjesztett keresetében e taggyűlési határozatok felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte. A 3/2012. számú taggyűlési határozat álláspontja szerint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 39.§ (3) bekezdésébe és 114.§-ába ütközik, mert a mérlegben - a források között a rövid lejáratú kötelezettségek sorában szerepel a taggyűlésen elfogadott 19.807.000 forint osztalék, az osztalékról ugyanakkor a taggyűlés jogellenesen döntött, ezért a mérleget elfogadó határozat is jogsértő. Hivatkozott arra is, hogy a mérlegnek tartalmaznia kellett volna a felperesnek az alperessel szemben fennálló 207.191 euró összegű követelését a társasági kötelezettségek között, ennek hiánya szintén törvénytértő.

A 4/2012. számú határozat álláspontja szerint a számviteli törvény 39.§ (2) bekezdésébe és 114.§-ába ütközik, mert a határozat szerint az osztalékot az adózott eredményből kell kifizetni, az azonban a megállapított osztalékra nem nyújtott fedezetet, csak az eredménytartalékból való kiegészítéssel. Állította, hogy a határozat a Gt.131.§ (3) bekezdését is sértette, mert az osztalék kifizetése a társaság fizetőképességét veszélyeztette.

Az 5/2012. számú határozat Ptk.235.§ (1) bekezdésébe ütközésére hivatkozott, állítva, hogy a felperes az alperessel nem kötött kölcsönszerződést, illetve a 2007. február 19-ei kölcsönszerződés és a 2008. december 18-án kelt módosító nyilatkozat érvénytelen, az ügyvezető igényérvényesítésre való felhatalmazása így érvénytelen jogügyleten alapul.

A 6/2012. számú határozat a felperes álláspontja szerint a Ptk.479.§ (2) bekezdését sértette, mert a határozatban foglalt osztrák cég a felperes cége, amely a megbízást teljesítette, így az alperesnek követelése nem lehet.

A 7/2012. számú határozat a felperes álláspontja szerint a Gt.90.§ (1) bekezdését, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 39.§ (3) bekezdését, 114.§-át, valamint a Ptk.296.§-át, 297.§-át, 523.§-át és a Gt.132.§-át sértette, ugyanis a társaság többi tagja e határozattal olyan megállapodást kötött, amely a felperest technikailag kizárta az osztalékból. Állította, hogy a beszámított társasági követelés nem áll fenn,

mert az érvénytelen szerződésen alapul és az osztalék az adózott eredményből a korábban előadottak alapján nem is volt kifizethető.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott részítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 63.500 forint perköltséget.

Döntését azzal indokolta, hogy a 3/2012. számú határozat nem ütközik a számviteli törvény 39.§ (3) bekezdésébe, ugyanis a saját tőke lekötött tartalékkal csökkentett összege 189.586.000 forint volt, amely a 19.500.000 forint osztalék kifizetése után is jóval meghaladta az alperesi társaság 40.000.000 forint összegű jegyzett tőkéjét. Nem ütközött a számviteli törvény 114.§-ába sem, mert az elfogadott 886.000 forint mérleg szerinti eredményből és az eredménytartalék 168.200.000 forintos összegéből a tagok számára nyilvánvalónak kellett lennie, hogy az osztalékot az eredménytartalék kiegészítésével fizetik ki. Utalt arra is, hogy a mérleget elfogadó taggyűlési határozatot nem teszi jogellenessé az, ha valamelyik tag a mérleg egyik tételét (adott esetben a rövid lejáratú kötelezettségek közé tartozó osztalékot) részben vagy egészben helytelenül tartalmazza. Ebben az esetben a tag nem magát a mérleget, hanem az adott tétel mögött álló gazdasági eseményeket vitathatja.

A 4/2012. számú határozat tekintetében is azt állapította meg, hogy az sem ütközött a számviteli törvény 39.§ (3) bekezdésébe és 114.§-ába, ugyanis egyértelműen megállapítható volt, hogy az osztalékfizetés nem kizárólag az adózott eredményből, hanem annak az eredménytartalékkal kiegészített összegéből történik, amire a számviteli törvény lehetőséget ad, a határozat megszövegezésének pontatlansága pedig a határozat jogszerűségét nem érinti.

Az 5/2012. és 6/2012. számú határozatokkal kapcsolatban kifejtette, hogy azok nem ütköznek a Ptk.235.§ (1) bekezdésébe, illetőleg a Ptk.479.§ (2) bekezdésébe, az ügyvezető igényérvényesítésre utasítása ugyanis annyit jelent, hogy az ügyvezetőnek meg kell kísérelnie a társaság követelésének érvényesítését, nem jelenti azonban azt, hogy ez a követelés egyúttal megalapozott vagy a kötelezett által elismert lenne. Az e követelések megalapozottságáról az ügyvezető által indítandó eljárásokban kell dönten.

A 7/2012. számú határozattal kapcsolatban azt állapította meg, hogy a taggyűlési határozat nem megállapodás, hanem a társaság legfőbb szervének a döntése, így arra a Gt.90.§ (1) bekezdése nem alkalmazható, illetve a határozat a felperest az osztalékból nem zárta ki, figyelemmel a 4/2012. számú határozat tartalmára is. Megállapította, hogy a határozattal a társaság a felperes osztalékigényével szemben beszámítást gyakorolt. Amennyiben a beszámítást a felperes nem tartja jogszerűnek, úgy a ki nem fizetett osztalék iránti követelését a társasággal szemben külön eljárásban jogosult érvényesíteni. Kifejtette, hogy a határozat jogszerűsége

felülvizsgálata nem terjed ki arra, hogy az osztalékról való döntéskor a társaság fizetőképese volt-e vagy az osztalék veszélyeztette-e a fizetőképességét. Az ügyvezető erre vonatkozó írásbeli nyilatkozatának helytállósága a társasági határozat felülvizsgálata útján nem sérelmezhető, az külön kártérítési felelősséget keletkeztet.

A részítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset teljesítése, valamint az alperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést.

A 3/2012. számú határozattal kapcsolatban továbbra is arra hivatkozott, hogy nem valós adatokat tartalmazó mérleget fogadott el a taggyűlés, hiszen az alperes az eredménykimutatás 3. oldal 80. sorában 19.807.000 forint rövidlejáratú kötelezettséget - mint a kifizetni szándékozott osztalék forrását - tüntet fel, a tárgyévi adózott eredmény (1. oldal 45. sorában) 886.000 forint volt, ugyanakkor az eredménytartalék (3. oldal 58. sor) csak 4.281.000 forinttal csökkent. A tárgyévi adózott eredménynek - 886.000 forint - az eredménytartalékból 4.281.000 forinttal való kiegészítése nem elégséges a 19.807.000 forint előírt osztalék kifizetéséhez.

A 4/2012. számú határozattal kapcsolatban előadta, hogy a határozat egyértelműen azt tartalmazza, hogy a taggyűlés az adózott eredményből 19.500.000 forint osztalékot rendel kifizetni a tagok részére törzsbetétek arányában. Az adózott eredmény azonban csak 886.000 forint volt, amely nem nyújt fedezetet 19.500.000 forint osztalék kifizetésére.

Az 5/2012. és 6/2012. számú határozattal kapcsolatban kifejtette, hogy a követelések érvényesen nem állnak fenn a felperessel szemben, így a valótlan követelések érvényesítésére vonatkozó határozatok jogellenesek.

A 7/2012. számú határozattal kapcsolatban előadta, hogy ez a határozat nem tartalmaz rendelkezést a beszámításról, csupán az egyik tagot zárja ki az osztalékból való részesedésből.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú részítélet helybenhagyását, valamint a felperes perköltségben marasztalását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes jogi következtetések levonásával hozta meg érdemi döntését is.

A 3/2012. számú taggyűlési határozattal kapcsolatban alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes 2011. december 31. napjára készített egyszerűsített éves beszámolója a kifizetni szándékozott osztalékot 19.807.000 forint rövidlejáratú kötelezettségként tartalmazta. A 2012. évben a 4/2012. számú határozattal kifizetni

rendelt 19.500.000 forint osztalékról a 2012. május 25. napján megtartott taggyűlésen hozott határozatot az alperes, így az a 2011. december 31. napjára készített egyszerűsített éves beszámolójában nem szerepelhetett. A 2011. évi egyszerűsített éves beszámoló 80. sorában szereplő 19.807.000 forint rövidlejáratú kötelezettség nem az azt követő évben kifizetni rendelt osztalékot takarja (összegében is eltérő a 2012. évben kifizetni rendelt osztalék összegétől). Az üzleti év adózott eredményét azaz a 2011-ben elért 886.000 forintot jóváhagyott osztalékrészesedés az eredménykimutatás szerint nem csökkentette, a 4/2012. számú határozattal megállapított 19.500.000 forint osztalékot majd a 2012. december 31. napjára készítendő eredménykimutatás fogja tartalmazni, téves tehát a felperesnek az a fellebbezési hivatkozása, hogy a mérleg azért lenne jogszabálysértő, mert a 4/2012. számú határozattal jogszabálysértően megállapított osztalékot tartalmazza.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban a körben is, hogy a 4/2012. számú határozat nem tekinthető jogszabálysértőnek annak ellenére, hogy szóhasználatában pontatlanul az adózott eredményből rendeli kifizetni az osztalékot, hiszen a tagok előtt nyilvánvaló volt, hogy az adózott eredmény a 19.500.000 forint megállapított osztalékot nem fedezi, azt az eredménytartalékból kell kiegészíteni, erre a Gt.131.§-a, illetőleg a számviteli törvény 114.§-a lehetőséget adott.

Az 5/2012. és 6/2012. és 7/2012. számú taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése iránti kereset elutasításának elsőfokú ítéletben írt indokaival a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett. A határozatok nem tekinthetők jogszabálysértőnek abból az okból, hogy a határozat alapján az alperes nevében érvényesíteni kívánt követeléseket a felperes vitatja. A követelések fennállása és összegük megállapítása nem a jelen per keretében vizsgálandó kérdések.

A 7/2012. számú határozattal kapcsolatban egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban a körben, hogy a határozat tartalma szerint nem a felperesnek az osztalékból való kizárását, hanem az alperes részéről a felperessel szemben fennálló követelésnek a felperesnek a 4/2012. számú határozat alapján járó osztalékba való beszámítását rögzíti. A beszámításra a Ptk. 296.§ (1) bekezdése lehetőséget ad, a beszámított követelés fennállásának és összegének megállapítása pedig nem a jelen perben eldönthető kérdés.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet és a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartozik a fellebbezésére lerótt eljárási illetéket, és az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltség összegét, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alapján állapította meg.

A fellebbezést a másodfokú bíróság a Pp.256/A.§ (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2013. április 30.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró